

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 7Sžo/15/2016  
Identifikačné číslo spisu: 6014201542  
Dátum vydania rozhodnutia: 04.07.2017  
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6014201542.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci navrhovateľky: W. N., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom K. XX, XXX XX E., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, so sídlom Nám. Slobody 12, 810 05 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia odporcu Centra právnej pomoci, Kancelária Žilina, Národná 34, 011 00 Žilina vydaného pod sp.zn. 8843/2014-KaZA zo dňa 10. októbra 2014, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 25Sp/73/2014-32 zo dňa 27. októbra 2015, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 25Sp/73/2014-32 zo dňa 27. októbra 2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 25Sp/73/2014-32 zo dňa 27. októbra 2015 potvrdil rozhodnutie odporcu - Centra právnej pomoci Bratislava, Kancelária Žilina, sp.zn. 8843/2014-KaZA zo dňa 10. októbra 2014. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“), citujúc právnu úpravu právnej normy § 1 v spojení s § 6 ods. 1, 2

a s § 8 uvedeného zákona v súlade s ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej správny poriadok) v spojení s § 164 O.s.p., postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov a dospel k záveru, že žalovaný správny orgán rozhodol vecne správne na základe dostatočne a spoľahlivo zisteného skutkového stavu a

v súlade so zákonom, keďže vo veci navrhovateľky mal preukázané, že navrhovateľka nespĺnila podmienky na priznanie nároku na právnu pomoc.

Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že Centrum právnej pomoci Bratislava, Kancelária Žilín, napadnutým rozhodnutím sp.zn. 8843/2014-KaZA zo dňa 10. októbra 2014 navrhovateľke nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci. Rozhodnutie odôvodnil tým, že vo veci, s ktorou sa žiadateľka obrátila na odporcu, nebola vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, čím nebola splnená jedna z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Poukázal pritom na znenie § 3 ods. 1, § 6 ods. 1, § 6 ods. 2, § 6a ods. 1 a § 8 zákona č. 327/2005 Z.z.. Navrhovateľka sa domáhala právnej pomoci vo veci návrhu na opravu chyby v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/172/2008-139 zo dňa 17. júna 2008 a to podľa § 164 O.s.p.. Podľa navrhovateľky je rozhodnutie o trovách konania zmätočné kvôli chybe v písaní alebo počítaní, čo vyplýva z jej konceptu návrhu na opravu tohto uznesenia. Odporca dospel k záveru, že žiadateľka žiada opravu chyby v rozsudku súdu, ktorá nie je z obsahu celého rozsudku zrejma a nie je bez ďalšieho problému zistiteľná. Opravou, ktorou žiada, aby došlo k zmene odôvodnenia rozhodnutia aj k zmene povinnosti, ku ktorým bola žiadateľka vo výroku zaviazaná. Pokiaľ žiadateľka nesúhlasila so spôsobom výpočtu trov právneho zastúpenia, bolo potrebné sa domáhať zmeny rozsudku prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov podľa Občianskeho súdneho poriadku. Lehota na podanie ktoréhokoľvek mimoriadneho opravného prostriedku už márne uplynula, a teda takýto rozsudok nie je možné nijakým zákonným spôsobom napadnúť a nedosiahnuť jeho zrušenie. Márne uplynula lehota aj na podanie podnetu generálnemu prokurátorovi na podanie mimoriadneho dovolania. Z toho vyplýva, že navrhovateľka žiada o zmenu odôvodnenia rozsudku krajského súdu, ktorú nie je možné vykonať prostredníctvom opravy zrejmej nesprávnosti a taktiež už uplynuli lehoty na podanie mimoriadnych opravných prostriedkov. Preto vec, ktorou sa žiadateľka obrátila na centrum je zrejme bezúspešným sporom.

Krajský súd prejednal vec na pojednávaní v súlade s § 250q Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Zb. ďalej len „O.s.p.“), pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa oboznámil s obsahom správneho spisu a vykonal dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia oboznámením sa so žiadosťou navrhovateľky o poskytnutie právnej pomoci a jej návrhom na opravu chyby v rozsudku podľa § 164 O.s.p. a priloženým rozsudkom Krajského súdu v Žiline 5Co/172/2008-139 ako aj napadnutým rozhodnutím a podaným opravným prostriedkom.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia z dôvodov namietaných v opravnom prostriedku navrhovateľky dospel k záveru, že z týchto dôvodov je napadnuté rozhodnutie v súlade so zákonom, a návrhu navrhovateľky preto nie je možné vyhovieť. Konštatoval, že odporca bol povinný postupovať v súlade so zákonom a rozhodnúť na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Bol povinný posúdiť zistené skutočnosti a to vec, v ktorej navrhovateľka požadovala poskytnutie právnej pomoci aj z hľadiska toho, či nejde o vec, ktorá je zrejme bezúspešným uplatňovaním práva. Odporca takto aj postupoval. Pokiaľ je bezúspešnosť uplatňovania práva zrejma, odporca nemôže porušiť zákon, keď na základe takejto skutočnosti žiadosti nevyhovie. Bezúspešnosť uplatňovania práva je zrejma vtedy, keď bez akejkoľvek hlbšej právnej analýzy účastníkom tvrdených skutočností jednoducho vyplynie záver o tom, že z daných okolností vyplýva priamo, že účastník nemôže byť v spore úspešný.

Navrhovateľka namietala nesprávne právne posúdenie jej veci, keď odporca dospel k tomu, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovania práva. Podľa navrhovateľky, ako vyplýva z prílohy žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline obsahuje zrejmu nesprávnosť, keď v odôvodnení citované ustanovenie vyhlášky je v logickom rozpore so spôsobom výpočtu základu tarifnej odmeny a že súd pochybil pri počítaní výšky trov konania.

Podľa názoru krajského súdu z uvedeného tvrdenia je zřejmé, že navrhovateľka chce prostredníctvom návrhu na opravu zrejmej chyby v písomnom vyhotovení rozhodnutia dosiahnuť zmenu spôsobu výpočtu odmeny advokáta a tým aj zmenu výroku o výške trov, na úhradu ktorých bola zaviazaná. Krajský súd konštatoval, že bez ďalšieho je nepochybné, že návrhom na opravu podľa § 164 O.s.p. možno žiadať a dosiahnuť len opravu zrejmych chýb v počítaní, písaní alebo iných obdobných zrejmych

chyb, ktoré môže písomné vyhotovenie rozhodnutia obsahovať, ale nie zmenu rozhodnutia. Rozhodnutie, ktoré navrhovateľka chce, aby bolo zmenené prostredníctvom tohto opravného prostriedku, obsahuje výrok, ktorým bola navrhovateľka zaviazaná na náhradu trov konania vo výške 69 524,- Sk, ktorý je odôvodnený jednak dôvodom, pre ktorý bola navrhovateľka zaviazaná zaplatiť tieto trovy a jednak výpočtom výšky trov, ktoré boli vypočítané ako odmena advokáta vychádzajúca z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby určenej z hodnoty predmetu sporu vo výške 10 650,- Sk. Navrhovateľka sa domnieva, že správne má byť odmena za jeden úkon právnej služby určená nie z hodnoty predmetu sporu ale z hodnoty výpočtového základu vo výške 1 465,- Sk. Z toho je zrejmé, že sa dožaduje použitia iného pravidla výpočtu odmeny za jeden úkon právnej služby, ako použil súd, a teda zmeny rozhodnutia. I keď je potrebné uznať, že v odôvodnení rozhodnutia, ktoré chce navrhovateľka zmeniť, nie je pri výpočte trov odkaz na zodpovedajúce ustanovenie predpisu, podľa ktorého bol tento výpočet vykonaný.

Podľa názoru krajského súdu odporca správne právne posúdil vec, v ktorej navrhovateľka žiadala o poskytnutie právnej pomoci ako takú, ktorá je zrejme bezúspešným uplatňovaním práva, pretože zmenu súdneho rozhodnutia možno dosiahnuť len prostredníctvom riadnych opravných alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, čo v danom prípade nebolo možné, pretože lehoty na ich podanie už uplynuli. Uviedol, že to je jednoduchý právny záver, na ktorý nie je potrebná žiadna zložitejšia právna analýza, a preto nemožno odporcovi vytknúť, že by nahradil činnosť súdu, keď posudzoval vec z hľadiska toho, či ide alebo nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k O.s.p. tak, že navrhovateľke z dôvodu neúspechu v tomto konaní náhradu trov konania nepriznal.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie v lehote stanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250l ods. 2 O.s.p.). Navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 25Sp/73/2014-32 zo dňa 27. októbra 2015 zmenil tak, že rozhodnutie odporcu - Centra právnej pomoci Bratislava, Kancelária Žilina, sp.zn. 8843/2014-KaZA zo dňa

10. októbra 2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania navrhovateľka namietala, že rozhodnutie odporcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasila s argumenáciou odporcu. Tvrdila, že podstatou veci je skutočnosť, že sa na Centrum právnej pomoci obrátila z dôvodu, že potrebuje právnu pomoc, keďže v rozhodnutí súdu (konkretizovanom v žiadosti) súd omylom uviedol nesprávne ustanovenie vyhlášky, keďže trovy konania priznal podľa iného ustanovenia tejto vyhlášky, než uvádza v odôvodnení. Mala za to, že tvrdiť opak, t.j. že súd sa v písomnom vyhotovení rozhodnutia nedopustil chyby v písaní, nie je namieste. Poukázala na to, že takéto zjavné chyby bežne súdy naprávajú prostredníctvom opravného uznesenia, Krajskému súdu Banská Bystrica dňa 20. októbra 2015 zaslala vyjadrenie, v ktorom priložila rozhodnutie Krajského súdu Košice 8CoP/249/2011, kde súd na návrh opravil odôvodnenie rozsudku v zmysle § 164 O.s.p. tak, aby aj odôvodnenie rozhodnutia zodpovedalo výroku súdu. Podľa názoru navrhovateľky nie sú teda právne prekážky, pre ktoré by súd aj v jej veci nemohol opraviť nesprávne uvedené ustanovenie vyhlášky č. 655/2004 Z.z., keď navyše, ako vyplýva z § 164 O.s.p., neexistuje žiadna prekluzívna, či premlčacia lehota na opravu. Dôvodila, že vzhľadom na uvedené je nanajvýš zrejmé, že tak ako Centrum právnej pomoci, tak aj Krajský súd Banská Bystrica nesprávne pochopili to, čoho sa chcela v jej veci domáhať. Uviedla, že nechce zmeniť rozhodnutie súdu samotné, ale trvá na tom, aby nesprávnosť v písaní, t.j. označenie zjavne nesprávneho paragrafu vyhlášky, bolo v písomnom vyhotovení rozhodnutia odstránené opravným uznesením.

3.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že sa plne stotožňuje s vysloveným právnym názorom krajského súdu, a navrhol preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Poukazom na skutkové okolnosti danej veci uviedol, že žiadateľka k žiadosti o priznanie právnej pomoci priložila aj svoj koncept „Návrhu na opravu chyby v rozsudku podľa § 164 O.s.p.“, z ktorého vyplýva, že žiadateľka nežiada o opravu zrejmej nesprávnosti - označenia použitého zákonného ustanovenia - ako to uvádza v odvolaní, ale zjavne sa domáha takej opravy rozsudku, ktorou by došlo k zmene odôvodnenia rozhodnutia a aj k zmene povinností, ku ktorým bola žiadateľka výrokom tohto rozhodnutia zaviazaná. Konštatoval, že žiadateľka žiada o zmenu odôvodnenia rozsudku krajského súdu, ktorú nie je možné vykonať prostredníctvom opravy zrejmej nesprávnosti a taktiež už uplynuli lehoty na podanie mimoriadnych opravných prostriedkov, a preto na základe týchto skutočností je zrejmé, že vo veci, s ktorou sa žiadateľka obrátila na centrum, sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu.

4.

Podľa § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, účinný od 01.07.2016, konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „S.s.p.“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľky (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že jej odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd odvolaním napadnuté rozhodnutie žalovaného č. sp.zn. 8843/2014-KaZA zo dňa 10. októbra 2014 potvrdil.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami navrhovateľky uvedenými v jej opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - odporcu sp.zn.: 8843/2014-KaZA zo dňa 10. októbra 2014, ktorým navrhovateľke nebol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z.z..

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolačný súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolačný súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Odvolačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250 I a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolačný súd mal preukázané, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Účelom zákona č. 327/2005 Z.z. je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v azylových veciach alebo v konaní o administratívnom vyhostení podľa osobitného predpisu a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov (§ 1).

Zákon č. 327/2005 Z.z. ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečenie poskytovania právnej pomoci (§ 2).

Podľa § 25 ods. 1 zákon č. 327/2005 Z.z. na konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci a o súvisiacich nárokoch podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - správny poriadok, v znení neskorších predpisov).

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a

právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Odvolací súd vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci a citovanej právnej úpravy dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný správny orgán v danom prípade postupoval náležite v súlade so zákonom č. 327/2005 Z.z., vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v konaní postupoval dostatočne v súčinnosti s navrhovateľkou a v odôvodnení rozhodnutia pri aplikácii ustanovení § 6 ods. 1, 2 v spojení s § 6a ods. 1 a s § 8 uvedeného zákona náležite odôvodnil svoju právnu úvahu, z ktorých dôvodov rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je treba považovať za zákonné. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa rozhodol vo veci súladne so zákonom, keď rozhodnutie odporcu napadnuté opravným prostriedkom podľa § 250q ods. 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom jeho vydania bola skutočnosť, že žalovaný správny orgán na základe priložených listinných dokladov mal za preukázané, že v danom prípade nebola splnená podmienka ustanovená v právnej norme § 6 ods. 1, 2 v spojení s § 8 zákona č. 327/2005 Z.z..

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak a/ jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom (§ 2 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 372/2004 Z.z.) a nemôže si využívanie p/ hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy (Zákon č. 663/2007 Z.z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov) okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

Podmienky na poskytnutie právnej pomoci podľa odseku 1 písm. a/ a b/ musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci bez finančnej účasti.

Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Vychádzajúc z účelu a zmyslu zákona č. 327/2005 Z.z., ktorým zákonodarca sledoval vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, centrum právnej pomoci, do právomoci ktorého zákonodarca zveril právomoc rozhodovať o žiadosti žiadateľov na poskytnutie právnej pomoci, je povinné si zaobstaráť relevantné podklady pre vydanie rozhodnutia, postupom v súlade s čl. 2 ods. 2 ústavy v spojení s § 32 ods. 1 správneho poriadku, zistiť skutočný stav v prejednávanej veci tak, aby v súlade s čl. 1 ústavy bola zistená materiálna pravda, na základe ktorej by mohol spravodlivo a v súlade so zákonom rozhodnúť o tom, či vzhľadom na všetky skutkové okolnosti daného prípadu žiadateľ spĺňa zákonné podmienky pre priznanie (resp. nepriznanie) právnej pomoci na ochranu jeho práv. Tejto svojej povinnosti sa centrum nemôže zbaviť.

Odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa považoval argumentáciu odporcu uvedenú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia za správnu, že vec, ktorou sa žiadateľka obrátila na centrum je zrejme bezúspešným sporom, konštatujúc, že vychádzajúc z tvrdení navrhovateľky, že rozhodnutie súdu o

trovách konania je zmätočné kvôli chybe v písaní alebo počítaní, čo vyplýva z jej konceptu návrhu na opravu tohto uznesenia, žiadateľka žiada opravu chyby v rozsudku súdu, ktorá nie je z obsahu celého rozsudku zrejímá

a nie je bez ďalšieho problému zistiteľná, keď opravou, ktorou žiada, aby došlo k zmene odôvodnenia rozhodnutia aj k zmene povinností, ku ktorým bola žiadateľka vo výroku zaviazaná, poukazom na to, že pokiaľ žiadateľka nesúhlasila so spôsobom výpočtu trov právneho zastúpenia, bolo potrebné sa domáhať zmeny rozsudku prostredníctvom mimoriadnych opravných prostriedkov podľa Občianskeho súdneho poriadku, pričom lehota na podanie ktoréhokolvek riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku už márne uplynula.

Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasti okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I.ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I.ÚS 10/98)“. (I.ÚS 54/02. Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750, nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 22/06). Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnomu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m. m. PL. ÚS 1/04).

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. V právnej praxi preto môže v činnosti orgánov aplikujúcich právo dochádzať k situácii, že prameň práva, ktorý je vo formálnom súlade s ústavou nie je interpretovaný ústavne konformným spôsobom, pričom orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná

(čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že odporca v predmetnej veci správne posudzoval splnenie podmienok splnenia nároku na poskytnutie právnej pomoci navrhovateľke. Skutkové okolnosti potvrdzovali, že navrhovateľka žiadosťou zo dňa 20.08.2014 žiadala o poskytnutie právnej pomoci vo veci rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/172/2008 -139 z 17.06.2008 v časti o náhrade trov konania, pričom predložila koncept jej návrhu na opravu chyby v

rozsudku podľa § 164 O.s.p.. Odporca správne zamerlal pozornosť na to, či žiadateľka v konaní o návrhu na opravu súdneho rozhodnutia v zmysle § 164 O.s.p. by mohla byť úspešná a či takýmto návrhom by mohla zvrátiť súdne rozhodnutie v časti jej povinnosti zaplatiť náhradu trov konania. Odporca z uvedených dôvodov teda správne posudzoval predložené doklady k žiadosti o poskytnutie právnej povinnosti v súlade s § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. a dospel k správne záveru, že v prípade navrhovateľky nie je splnená podmienka ustanovená v § 6 ods. 1 písm. b/ tohto zákona (nejde o zrejmú bezúspešnosť sporu). Zákonodarca pojem zrejmej bezúspešnosti sporu definuje v § 8 zákona tak, že pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. Odporca svoj úsudok, ku ktorému dospel na základe skutkových okolností prípadu pri aplikácii citovanej právnej úpravy v odôvodnení rozhodnutia aj náležite odôvodnil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že odporca v danom prípade správne právne posúdil vec, v ktorej navrhovateľka žiadala o poskytnutie právnej pomoci ako takú, ktorá je zrejme bezúspešným uplatňovaním práva, pretože zmenu súdneho rozhodnutia možno dosiahnuť len prostredníctvom riadnych opravných alebo mimoriadnych opravných prostriedkov, čo v danom prípade nebolo možné, pretože lehoty na ich podanie už uplynuli. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sa otázkou zrejmej neúspešnosti sporu v prípade navrhovateľky náležite zaoberal a námietkami uvedenými v jej opravnom prostriedku sa tiež náležite vysporiadal, z ktorých dôvodov odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa a súčasne na jeho argumentáciu poukazuje.

Vychádzajúc z uvedeného vyššie odvolací súd považoval za nedôvodnú námietku navrhovateľky, ktorou namietala, že rozhodnutie odporcu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nesúhlasiac s argumentáciou odporcu. Pokiaľ aj navrhovateľka v odvolaní tvrdila, že podstatou veci je skutočnosť, že sa na Centrum právnej pomoci obrátila z dôvodu, že potrebuje právnu pomoc, keďže v rozhodnutí súdu (konkretizovanom v žiadosti) súd omylom uviedol nesprávne ustanovenie vyhlášky, keďže trovy konania priznal podľa iného ustanovenia tejto vyhlášky, než uvádza v odôvodnení, majú za to, že tvrdiť opak, t.j. že súd sa v písomnom vyhotovení rozhodnutia nedopustil chyby v písaní, nie je namieste, poukazom na to, že takéto zjavné chyby bežne súdy naprávajú prostredníctvom opravného uznesenia, nebolo možné súhlasiť s jej tvrdením, pretože povinnosťou centra v každom posudzovanom prípade je skúmať splnenie zákonných podmienok a teda aj, či priznanie právnej pomoci v konaní pred súdom žiadateľovi prinesie sledovaný úspech, pričom v danom prípade konanie o oprave chyby právneho ustanovenia v zmysle konceptu návrhu na opravu chyby súdneho rozhodnutia predložené navrhovateľkou, jednoznačne potvrdzuje, že navrhovateľke oprava chyby v súdnom rozhodnutí by neprinesla sledovaný cieľ a pokiaľ navrhovateľka aj poukazovala na iné súdne rozhodnutia vo veci opravy rozhodnutia podľa § 164 O.s.p., v prípade posudzovania splnenia podmienok poskytnutia právnej pomoci v preskúmvanej veci navrhovateľky, nie je právne relevantné ako súdy o oprave chyby rozhodnutia rozhodli v iných prípadoch. Vzhľadom na zákonodarcom sledovaný cieľ stanovenia podmienok poskytovania právnej pomoci v zákone č. 327/2005 Z.z., preto nemohol najvyšší súd pri hodnotení námietok navrhovateľky prihliadať na ňou tvrdenú argumentáciu.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov vychádzajúc zo skutkových okolností danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu dospel k zhodnému záveru ako súd prvého stupňa, že žalovaný správny orgán v danej veci náležite postupoval a rozhodol v súlade s citovanou právnou úpravou, predmetu konania venoval náležitú pozornosť sledujúc účel zákonnej úpravy poskytovania právnej pomoci, z ktorých dôvodov námietky navrhovateľky uvedené v jej odvolaní proti prvostupňovému súdne rozhodnutiu odvolací súd nepovažoval za relevantné k vyhoveniu jej odvolacieho návrhu.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd rozsudok krajského súdu v zmysle § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a v spojení s § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p. ako vecne a právne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd v zmysle ust. § 250k ods. 1, s § 246c ods. 1 a s § 224 ods. 1 O.s.p. a v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p.. Navrhovateľke pre jej neúspech v tomto konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.